

Tartalom:

Járda vagy bringaut?

Utcai "harcok"

Megkérdeztük Hirth Istvánt a versenykerékpározás helyzetéről

Pécsi Kerékpárosok Panteonja: Herke Szabolcs

1% felajánlás

Hírek

Programajánlat

Impresszum



Léphajt Pál (Újváros) város honlapjának ábrája

Türocszentmárton, Munkács, Huszt, Gyergyószentmiklós, Székelyudvarhely, Tonckó, Zenta, Székelykeve, Bácskertes, Lendva mind egy-egy emlékezetes biciklitúra állomása. Az elmúlt tíz évben a Kárpát-medence legszebb részeire vezetett túráink során a Felvidéken, Kárpátalján, Erdélyben, Vajdaságban, Dél-Baranyában, Muraközben mindig találkoztunk ottani magyarokkal, akikről gyakran kaptunk önzetlen segítséget és sokat tanultunk tőlük emberségből, tisztességből, példamutatásból. Számtalanszor megtapasztaltuk, hogy van egy közös „haza a magashban”. Bár nehéz lesz a találkozás, terveinkben továbbra is kiemelt helyen szerepelnek a szomszédos országok magyar lakta területeire vezető biciklitúrák. Hiszünk, hogy a határokon átnyúló kapcsolatok ápolása jelenti az egyetlen lehetőséget a továbbélésre.

Léphajt Pál újdíjdi grafikus karikatúrájával kívánunk minden kedves olvasónknak Boldog Új Esztendőt!

Járda vagy bringaut?

Kiosztották az idei keretét

I den is örvendezve állapíthatjuk meg, mennyire sok figyelem (és pénz) irányul a kerékpáros közlekedés fejlesztésére. A gazdasági minisztérium kiharidte az „országos kerékpárút-törzshálózat” elemek megvalósítására kiírt pályázat eredményeit. Magyarországon 1600 km kerékpárút és kerékpársáv van. A statisztika szerint. Mert én amerre járok az országban, leginkább biciklitúrnak álcázott járdákat látok. Jó példa erre az a kis baranyai falu, ahol a horgász és a falu közöti egyetlen aszfaltút mindkét végén ott virít a biciklitú tábla. Csak azt nem értem, hogy ha a fentiekhez hasonló „fontos” célokra van pénz, akkor nekem miért kell még mindig a napi 40.000 autót áteresztő Rákóczi úton bicikliznem, ha Pécs belvárosába tartok? Pedig nekem az is elég lenne, ha a belvárosi egyirányú utcákban felfestnék azt a néhány ellenirányú kerékpársávot, amire már két éve konkrét, megvalósítható tervet tettünk le az Önkormányzat asztalára. De hát nincs pénz (és főleg akarát, pedig inkább ez kellene), hogy megvalósuljon. De hagyjuk a saját gondjainkat. Mi újság az országban?

A gazdasági minisztérium idén 310 millió forintot ad kerékpárút-fejlesztésre. Egy kilométer biciklitú ma árakon kb. 30 millió forint. Mivel a pályázat a költségek 50%-át adja, az egész országban 2005-ben elvileg kb. 20 kilométer(!) kerékpárút fog épülni. A tervezett „törzshálózat” mintegy 3500 km hosszú lenne, amit a mostani fejlesztési keret alapján úgy 70-80 év múlva fogunk elérni. Ha megérjük...

A pénz nagy része a Tisza mentén fog megjelenni, az eddig is biciklitúként használt, nagyrészt aszfaltozott árvízvédelmi töltéseken fogják a hiányzó szakaszokat pótolni. Bár ez üdvözlendő a turisztikai szempontjából, de nem valószínű, hogy ezek napi közlekedési gázostást orvosolnak.

A maradék egy részét kapja Keszthelyi-Hévíz, Salgótarján és Békéscsaba. Rajtuk kívül azonban nem szerepel a sorban egyetlen nagyváros (közülük Pécs) sem, nyilván mert már olyan sok biciklitútnak van, hogy nem tudjuk hova építsünk... Szintén nyert a vas megyei 275 lakosú Csempeközokács (21 millió), és a 2400 lakosú Táplánszentkereszt (11 millió). Ez a helyi kezdeményezés iskolapénz, bár azért megemlíteném, hogy Pécssett az elmúlt 5 évben összesen nem költöttek ennyit bringautakra...

A végére maradt az egyedüli baranyaiként nyertes Mecsekknádasd pályázata. A tervek szerint a régi 6-os bekapcsolásával teremtenének kerékpáros kapcsolatot Pécsvárad és Hosszúhetény felé. Már alig várom.

Manó

[Vissza a tartalomjegyzékhez]

Utcai "harcok"

Személyes tapasztalataimat szeretném megosztani a kedves Olvasókkal egy témában, amely valamelyik oldalról bizonyára mindannyiunkat érint. Azt nem kell elmesélnem talán, hogy mekkora feszültségek húzódnak a közlekedés területén autósok és kerékpárosok között. Azt viszont döbbsen tapasztaltam, hogy talán még erősebb a konfliktus a gyalogos és az olykor járdán tekerni kényeszerűlő biciklista között. „Naiv ember!” – mondhatják most jó páran, és lehet, hogy igazuk van. Én azonban tényleg nem gondoltam, amikor egy kisváros békés útjairól létérve bevettem magamat a pécsi vad dzsungelbe, hogy ennyi gyűlölettel fogok találkozni. Nem arra gondolok, amikor korareggeli egyetemre tekeréseim közben a következőket hallom néhány már dolgozó embertársaimtól: „Szia, drága!” „Vigyázz, édes, még esel!” „Jó a rucid, mucuska!” stb. Ezekhez a szöveghez már hozzáedződtem: unottan továbbhajtok, vagy visszaszólok (ha kevésbé toleráns kedvemben vagyok). Nem mondanám magamat feministinak, de az nyilvánvaló, hogy egy női biciklistának meg kell küzdenie az ilyen jellegű b e s z ó l á s o k k a l .

Különösen, ha nem állsz szoknyában tekerni, ami egyébként tőlünk nyugatabbra abszolút természetes dolog egy nőtől. Gondolom, hogy férfi biciklis társaim nem ilyen köszöntéseket gyűjtenek be reggelente (de cáfoljanak meg, ha tévedek!). Szóval ez r e n d b e n i s v o l n a :

„megszoktam”. Azt már kevésbé tűröm, ha a gyalogosok közlik velem, hogy bizonyos utakon nekem semmi keresnivalóm: „Azt tudod, kisasszony, hogy itt nem szabad biciklizni!” – közölte velem a Király utcában. A tisztelt gyalogosnak ezúton üzenem, hogy: „De szabad!” (lásd Kerékváros, 2002. november - december) Am ez a szelidebb változat, mert kaptam ílyet is lakásunk járdán való megközelítése közben: „Miert a járdán biciklizel, b... m...!” Ami szintén jogtalan volt, mert először is: ott tilos az út, másodsor pedig: hadd juszak már haza. Ilyen és hasonló megjegyzések, már eleve elgondolkodtattak, hogy mi lehet a probléma. Miért fáj a gyalogosoknak az, hogy én biciklizek? Hiszen nem bántok senkit. Nem ütöttem el senkit. Lassan megyek, és nem veszem el a teret előlük.

Úgy gondoltam, ideje volna megkérdezn, mi a bajuk. Hiszen a kommunikáció sokszor segít. Így bevettem magam legfőbb sétálóutcainkba, és rákérdeztem: Hogyan viszonyulnak a kerékpárosokhoz?

A válaszok vegyesek voltak. Sokan nagyon kedvesek voltak. Egy idős hölgy a következőt mondta: „Csak biciklizzenek a fiatalok! Én is ezt tenném, de már nem bírok.” Mások sérelmezték a túl gyorsan hajtó kerékpárosokat. Egy anyuka mondta: „Az én kislányom szeretné felfedezni a világot. És nem foghatom mindig a kezét. Viszont nagyon féltem a száguldozó biciklistáktól.” Mások is egyet értettek abban, hogy nem a biciklis látványa, hanem csak a nagy sebesség zavarja őket. Szerintem ez a felháborodás jogos. A gyalogosok részéről fakadó ellenszenvnek nagymértékben mi vagyunk az okozói. A járdán való tekerésnek megvannak a maga szabályai, ha irratlanok is.

Oda kell figyelnünk a körülöttünk lévő emberekre: a közlekedésben ugyanúgy, mint ahogy tesszük (tennünk kellene) más körülmények között. A kellemetlen a dologban az, hogy, mivel a gyalogosok a száguldozó biciklistákat nem tudják utolérni szitkaikkal, a bennük maradt feszültséget rajtam, és a hasonlóan óvatosabban (utólérhetőbben) közlekedő bicikliseknek vezetik le. Nem jó szerep – én nem szeretem, néha egészen életveszélyesnek is tartom.

Ezért kérek minden kerékpáróst: ügyeljen a sétálóokra – a sétáló utca elsősorban értük van. Persze a kerékpárosok nézőpontját is meg kellene érteni. Pécssett hol ki vagyunk tiltva az utakról, hol nem – csak éppen nagymértékben az elgázolást és gázostást vonná maga után, ha sokat használnánk. Biciklitútnak sem bővelkedünk. Kevésbé toleráns embertársaink mondhatnák erre, hogy: „minek ülünk nyeregbe?” De azt hiszem, mindenkinek joga van olyan közlekedési módot választania, amely számára megfelelő. Persze, ha járdára kényeszerűlünk, illene odafigyelni az ott közlekedőkre.

Mea

(folyt. köv.)

[Vissza a tartalomjegyzékhez]

A túrákerékpárosok programjairól és élményeiről rendszeresen beszámolunk lapunk hasábjain, de tudjuk, hogy a kerékpározás, - mint sportág is -, számtalan sportbarátunk szerez örömet térségünkben.

Megkérdeztük Hirth Istvánt,

egykori sokszoros bajnok kerékpárszenyőzt:

Hogyan látja a versenykerékpározás helyzetét napjainkban?

- Örömmel tölt el, hogy a kerékpározást, mint teljesítménysportot minden korosztály egyre nagyobb számban, egyre magasabb színvonalon képviselik környezetünkben. A mountain bike, triál és BMX kerekesekek nagyszerű eredményei mellett ismét a hazai elit élcsoporthába küzdőttek magukat a pécsi országúti kerékpárosok. A Pécsi Kerékpáros Egyesület versenyzői a hazai - és külföldi versenyeken egyaránt jól szerepeltek: Ivanics Gergely, Berkesi András, Szurmi Bence, Szabó András, Csomor Zoltán, Steig Csaba, Rück Jonatán, Vörös Benedek, Vanik Zoltán és Buruczky Szilárd révén bajnoki győzelem, dobogós helyezéseket, és sok elismerést szereztek Pécs városának. Az egyesület vezetői sokat tesznek azért, hogy a csapat legjobbjait továbbra is szerződtessék, és biztosítsák a feltételeket ahhoz, hogy ez a gárda már 2005-ben hazánk legjobb csapata lehessen.

A felnőttek árnyékában az utánpótlás korcsoprt is kített megnőtt. Mercz Péter testnevelő tanár és a szülők junior hozzáállásával, Ötös József volt válogatott versenyző is segítette a felkészülést, és a Pécsi JUNIOR Kerékpár Egyesület néven alakult csapat Bíró Olivér hosszútávú magyar bajnoki győzelmével, valamint Sulyok Balázs, a Dani testvérek, Scherk Krisztián, Balogh Sára, Hartman József és Nagy Bálint révén diákolimpiai győzelmekkel és bajnoki helyezésekkel mutakoztak be. Ez a csapat lelkesedésből és a sportághoz való hozzáállásból jelesre vizsgázott. Ha a magasabb szintű sportolás feltételeit is sikerül megteremtteni, ismét kiváló utánpótlás nevelődhet Pécssett, építkezve az egykori Sportiskola hagyományaira és kiváló eredményeire. Ennek eléréséhez, - mint volt pécsi kerékpáros-, több társammal együtt szeretnénk segítő kezét nyújtani!

KV

[Vissza a tartalomjegyzékhez]

Pécsi Kerékpárosok Panteonja:

Herke Szabolcs

Neve évek óta összefonódott a pécsi amatőr kerékpársporttal, mint a „Gyűjtsd a kilométert!” akció és Pécsi Kupa versenysorozat alapító szervezője. A vezetése alatt működő Várköi Ferenc Diáksport Központban vall életéről lapunknak:

-14 évesen kerültem kapcsolatba a kerékpározással. A családom anyagi helyzete akkoriban nem tette lehetővé, hogy saját biciklim legyen. Egy csatlakoztam a Pécsi Spartacus csapatához, ahol a tette lehetővé edzéseket követő tisztelettel biciklit kaptam. Az első versenyem a Pécs-Mohács úton viszont eléggé rosszul sikerült, a korosztályomban utolsóként értem célba, halálisan elfáradva. Persze ez igazán érthető volt, hiszen az áhított kerékpárt aznap délelőtti kaptam meg.

A kezdeti kudarc azonban nem vette el a kedvem, és szorgosan edzeni kezdtem. Ez meg is hozta az eredményt: még abban az évben dobogós helyezést értem el az országos bajnokságon.

Maddig tartott a versenyzői pályafutás?

-A versenyzést főiskolai tanulmányaim miatt kellett abbahagynom, de ezután sem kerültem messzire a kerékpártól. A testnevelés biológiai szak elvégzése után nem sokkal Ferk Zoltánnal együtt a pécsi TÁSI utánpótlás kerékpár csapatának edzője lettem.

1988-ban alakult meg a Melitta Szabadidősport Egyesület, melynek kerékpáros és túra szakágát bízták rám. Ekkor indítottuk el a mindenki számára nyitott kerékpárszenyések és teljesítménytúrák. Azután 1998-ban indítottuk útjára a maig is tartó Pécsi Kupa versenysorozatot. Ezek a megmozdulások leginkább a helyi amatőr kerékpárszenyzők számára jelentenek megmérettetési lehetőséget. Sőt, a sportiskola megszűnté után a feloszlott utánpótlás csapat tagjainak is egy ideig ez jelentette az egyetlen versenylehetőséget, mivel klub hiányában nem indulhattak el az országos versenyeken.

Mit szeretne még elérni?

Szeretném, ha a Pécsi Kupa sorozat még sokáig működhetne sikerrel. Ezen kívül titkon remélem, hogy egy egyszer talán lesz újra Mecsek Kupa...

Manó

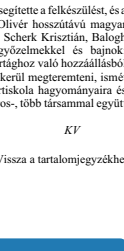
[Vissza a tartalomjegyzékhez]

1%

PÉCSI TÚRAKERÉKPÁROS ÉS KÖRNYEZETVÉDŐ KLUB EGYESÜLET

Egy csapat a bringásokért!

adószámunk: 18307728-1-02



Hetedik évét kezdi a Pécsi Kupa versenysorozat...

Szerkesztő: Arató Csongor
Online változat szerkesztő: Lévai Gábor
Felölts kiadó: Gerentsér Gábor
A Szerkesztőség postacím: 7624 Pécs, Ferencsek u. 20. 1/4.
E-mail: kvszek@freemail.hu
Kiadói iroda tel: 72/211-681
Terjesztés: a pécsi kerékpárszaküzletekben
A Szerkesztőség címére eljuttatott, felblyegyzett választborítékkal postázzuk! Az újság ingyenes. Megjelenik 1500 példában.

Pécs + környezetvédelem =

Környezetünkért Közalapítvány

www.collect.hu/koralap

Adószámunk:

19036537-1-02



Hetedik évét kezdi a Pécsi Kupa versenysorozat...

1%

1%

1%

1%

1%

1%

1%

1%

1%

1%

1%

1%

1%

1%

1%

1%

1%

1%

1%

1%

1%

1%

1%

1%

1%

1%

1%

1%

1%

1%

1%

1%

1%

1%

1%

1%

1%

1%

1%

1%

1%

1%

1%

1%

1%

1%